

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. október 23.
(vasárnap)**

Horváth Géza

HITE ÁLTAL ÉL

Énekek: 90,1; 424,1. 3. 5; 357,3; 426

Lekció: Fil 3,29

Alapige: Habakuk 2,4b
... az igaz pedig az ő hite által él.

Imádkozzunk!

Mennyei Atyánk, áldunk és dicsőítünk állandó voltodért. Köszönjük, hogy megvallhattuk itt a gyülekezet közösségében is, hogy te megmaradsz minden időben.

Dicsőítjük isteni felségedet, erődöt, hatalmadat, igazságodat és mindenekfelett az irántunk megnyilvánuló nagy irgalmadat.

Hadd köszönjük meg ma reggel is, hogy nem bűneink szerint cselekszel és cselekedtél velünk, hanem irgalmasságod és kegyelmességed szerint.

Ezen a mai napon különösen köszönjük, hogy te vagy a történelem Ura. Köszönjük, hogy a te kezében van minden, ami ezen a világon történik. Semmi nem történhetik, vagy a te akaratom, jóváhagyásod nélkül, vagy a nélkül, hogy ne tudnál róla.

Ezért magasztalunk, hogy könyörülő és irgalmas Isten vagy, aki ugyan tűzbe és vízbe viszel bennünket, de ott van az ígéret is: nem égünk meg, és nem fulladunk meg, nem borítanak el bennünket a nagy vizek sem.

De köszönjük, hogy minden szabadság, minden kimenekedés, minden jó az csak tőled jöhet, nem ember vívhatja ki, nem ember harcolhatja meg, hanem te adod nekünk ajándékba.

Bocsásd meg, Urunk, hogy ezen a mai napon is bűneinkről kell emlékezni. Hiszen azért használtad és használod ostorodat.

Kérünk, indíts ma is bűnbánatra bennünket, de nemcsak bennünket, hanem egész magyar népünket. Engedd meg, hogy ez a nép a nagy bálványozásból, a hitetlenségből, a közönyből, a templom nélküli állapotból hozzád térhessen, keres-

sen téged, mint az élet forrását. Hozzád csatlakozzon és téged dicsőítsen. Te megteheted, Urunk.

Ezért kérünk, adj új ébredést. A Lélek ma és most hadd fújjon, a négy szelek felől jöjjön elő, leheljen életet a holtakba. Így kiáltunk mi is, és ezért hirdetjük az igét. Áldd meg, Urunk, ezen a mai napon is, hogy az ige Krisztustól, a Megváltóról, a Szabadítóról, az életről szóljon. Kérünk, könyörülj meg rajtunk. Adj nekünk halló fület és értő szívet. Cselekvő akaratot, hogy amit hallunk, annak gyümölcsei megjelenjenek az életünkben.

Szentlelked által gyújts világosságot bennünk!

Ámen.

Igehirdetés

Akik a múlt vasárnap itt voltak az istentiszteleten, azok ezt az igét már hallhatták, hiszen múlt vasárnap is ez volt az alapigénk. És ha Isten könyörül rajtunk, még egyszer mindenképpen ez lesz az alapige, hiszen olyan gazdag félmondat ez, amelyet nem lehet kimeríteni, csak talán órákon keresztül ízlelgetni, mint a mennynek az édességeit.

„Az igaz pedig hit által él”

Azért olvastam ezt az igét most, mert Luther ezt találta meg 499 évvel ezelőtt a Bibliában. De tulajdonképpen Habakuk írta le először, mint igazságot, mint evangéliumot. Később Pál apostol több helyen idézi, legfőképpen a Római levélben, de a Galata levélben is, sőt a Zsidókhöz írt levél írója is a 10. fejezetben ugyanezt mondja: „Az igaz az ő hite által él.”

Éppen ezért a múlt vasárnap elmondtam: olyan ez az ige, mint egy drága alap, amire lehet építeni. Ebben az igében láthatjuk, hogy Isten igéje örökre megmarad akkor is, ha körülöttünk minden változik és egy elmúló világban élünk. Az Isten beszéde örökre megmarad. Ez jelentett Habakuknak is evangéliumot, Pálnak és Luthernek is. Azóta sokaknak, és kívánom, hogy jelentsen ezen a mai istentiszteleten nekünk is evangéliumot, örömhírt ez az ige, hogy az igaz az ő hite által él.

Ennek az igének ma csak egyetlen kis szavát szeretném kiemelni. Azt a szót, amire azt mondjuk: ez nem is olyan lényeges. Látjuk, hogy a Szentírásban minden szó fontos, és minden szó lényeges, minden szót komolyan veszünk.

Engedjétek meg, hogy ezen a mai délelőttön csak egyetlen szót emeljek ki, mégpedig azt: *által*. Azt a szót, amely összeköti a hitet és az életet. Az igaz hite által él.

Nézzük meg, hogy mit jelent nekünk ez a kicsi szó, ez a nagyon értékes és két lényeges dolgot összekötő szó: *által*.

Először is az jutott eszembe: ez a szó, hogy *által*, ez tulajdonképpen olyan szó, amely sok mindent szűkít. Leszűkít egy nagy kört, hogy az ember mi által élhet.

Amikor azt mondja: hit által, akkor nyugodtan úgy érthetjük: csak hit által él az ember. Ez egy óriási szűkítés, és a reformáció korában erre nagyon nagy szükség volt, mert az akkori egyház azt hirdette, hogy más által is lehet élni, nemcsak a hit által. Lehet élni: az egyház által, a jócselekedetek által, a vallásos buzgóság által, adakozás által... Sok minden által lehet élni. Ez az egyetlen kis szó pedig csak a hithez kapcsolja az életet, és az élethez kapcsolja a hitet.

Éppen ezért kizár minden hamis elképzelést, hogy az ember mi által élhet, mit vegyen komolyan, mire alapozza az életét, hogyan nyeri el Isten ajándékait. Kizár minden mást.

Olyan megdöbbenő, ha megnézzük, hogy a szekták, vallásos csoportok közül hányan hivatkoznak valamilyen élményre, álmokra, megjelenésekre, hogy általa kaptak valamit. Az által jelentett ki nekik valami. Még olyan is, akiket mi elég komolynak tartunk, olyanok között is van ilyen, hogy egy-egy álommegjelenés, vélt csoda által is szólna az Isten s élhet az ember.

Ha erre figyelnénk, hogy igen, megjelenések, csodák által is vannak utasítások, akkor tulajdonképpen azt mondhatnánk: nem is kell a Biblia nekünk. Isten másképpen is beszél hozzánk. Isten másképpen is vezet bennünket, nemcsak az igéje által.

Ezért nézzük meg, hogy ez a szó: *által*, ez minden mást kizár, és meghagyja a hitet. Azt mondja: hite által él. Mit jelent ez a szó: *által*?

Ha egy mondatot mondok, akkor minden biztonnal meglátjuk, hogy mit jelent ez: *által*. A biológiából vettem ezt a hasonlatot, ez a mondat pedig így hangzik: a növény a gyökerei által veszi fel a talajból a nedvességet és a tápanyagokat. — Ez egyszerű valóság. Akinek otthon csak cserépben van virágja, az is tudja, nem kell hozzá egy hold bevetett kert. Aki valamilyen kis növényt tart az otthonában, az tudja, hogy a növény gyökerei által képes arra, hogy felvegye a talajból a vizet és tápanyagot. Mindazt, ami által él.

Éppen ezért nagyon fontos a gyökér. Ilyenkor ősszel mindig eszembe jut, hogy édesapámmal, amikor gyerekként elmentem gyümölcsfát vásárolni, akkor azt néztem, hogy szép lombkoronája legyen ennek a facsemetének, gyönyörű hajtásai, mert hát milyen nagyszerű, hamarabb lesz rajta gyümölcs. Édesapám pedig mindig azt mondta: fiam, ne a koronát, hanem a gyökeret nézd. A gyökér legyen jó. A koronát majd tavasszal levágjuk, megmetsszük, alig fog rajta maradni valami. De ha a gyökér nem jó, akkor nem veszi fel a tápanyagot, a nedvességet, akkor az egész lombkorona nem ér semmit. A gyökér legyen minél szerteágazóbb, minél nagyobb, sok-sok mellégyökérrel. Na, az az igazi facsemete, mert az által veszi fel.

Ez az ige azt jelenti, hogy mindazokat a tápanyagokat, ami az élethez kell, a hívó ember nem tudja máshogy felvenni, csak hit által. Nem tudja máshogy magáévá tenni. Éppen ezért ütközünk sokszor abba, hogy valaki olvassa a Szentírást, elkezdi tanulmányozni, de ha nincs hite Istenben, akkor nem tudja felvenni annak az igazságait. Lehet, hogy tudja, hogy mit ír elő Mózes törvénye, lehet, hogy ismeri nagyon jól a Páli teológiát, de az a baj, hogy nem válik neki életté, mert nincs az a hite, ami által felveheti azt, amit Isten neki mondani akar. Nem lesz élete tudás által. Nem lesz élete egy objektív ismeret által, csak akkor, ha az a saját maga életére nézve táplálék lesz. Életnek kenyere lesz.

Mit jelent tovább ez a szó: *által*? Jelent egy állandóságot. Mert tudjátok, a gyökereknek állandóan szüksége van erre a nedvességre, erre a vízre.

Megint maradjunk az előbb említett példánál: ha egy facsemetét vagy többet vesz valaki, és esetleg az autóján akarja vinni, akkor azt fogja hallani majd a kertészetben: mindenképpen nylonnal vegye körül, mert a gyökereknek nem szabad ki-

száradni. Mert ha ott a huzatban, levegőben, míg az autó megy, a gyökerek kiszáradnak, akkor már alkalmatlanná válnak arra, hogy felvegyék a vizet és táplálékot, mert roncsolódnak a sejtjei.

Ez jelent egy állandóságot, hogy a gyökereket nem szabad hagyni kiszáradni. Ha mi hit által vesszük fel az Istentől kapott táplálékunkat, amely élteni a lelkünket, akkor azt állandóan tenni kell. Állandóan nedvesen kell tartani. Ez a szó jelent egy állandóságot.

Nem úgy van, hogy néha-néha, nem úgy van, ha van kedvem, nem úgy van, ha van időm... Vagy úgy, ahogy Csongrádban szolgálva jó néhány évvel ezelőtt a lelkipásztorral hívogattunk az esti evangelizációra, és ott az volt a szólás-mondás: elmegyünk, ha közbe nem jön valami. Aztán mondta a lelkész, ez azt jelenti: közbe fog jönni valami. Mert nincs ott az állandóság. Nincs ott, hogy az igével való táplálkozás által mindig nedvesen szeretném tartani a gyökereket.

Hadd mondjam el, nem azért, mintha itt is be kellene vezetnünk, de a mi vidékünkön az volt a szokás, hogy úrvacsora előtt hat reggel és hat este ú. n. bűnbánati alkalmak voltak. Mert Isten igéje szerint az úrvacsora nem bűnbánat, hanem örvendezés. A bűnbánatnak meg kell előznie az úrvacsorát. Az úrvacsora már az örvendezésnek az alkalma. Ahogy énekeljük is: „Örülj, szívem, vigadj lelkem, ékességed lett a hit.” De azért hangzik Isten igéje előtte, mert Isten igéje old és kötöz. Úgy tudjak odaállni szabadon az úrasztalához.

Sőt szolgáltam olyan gyülekezetben, ahol az úrvacsora után még egy hétig hálaadó alkalom van. Igaz, nincs minden hónapban úrvacsora. De az volt a nagy örömöm, amikor minden este szolgálni kellett (mert a lelkipásztornak fel kell mennie a szószékre), de nekem olyan jók voltak ezek az esték. Elég szépszámú gyülekezet összejött, és éreztem, milyen áldott az, amikor minden nap készülni kell, minden nap utána kell nézni az igének, minden nap tanulmányozni kell, minden nap hirdetnem kell... mert az az állandóság. Mert még az sem elég, hogy csak vasárnap prédikáljak, hanem éreztem annak az állandóságnak a jó ízét.

Azt szeretném elmondani, hogy az Isten igéjében ez a szó: *által* jelent egy állandóságot. Az igaz *mindig* a hite által — oda lehetne ezt is értenünk —, hogy *mindig* a hite által él. Nemcsak az, hogy *csak* a hite által él, hanem az, hogy *mindig* a hite által él.

Aztán mit jelent ez a szó: *által*? Egy folyamatosságot jelent.

Tudniillik a hitből való élet nem egyszeri esemény. Ezt akarja kifejezni: hite által él és nem azt mondja: hitet kap az Istentől, hanem azt: hite által él. Nem azt mondja, hogy hite által kezd élni (mert az is igaz), hanem: hite által él. Vagyis jelent ez a szó egy folyamatosságot.

A hitből való élet az egy olyan folyamat, amely az újjászületéssel kezdődik, és a testi halálunkkal ér véget. Azért, mert amikor a hívó ember meghal, akkor már nem a hite által él, mert a hite az égi látássá lesz. „Üdvösséggé lesz reményed, égi látássá hited.” — Tehát ott már nem a hitünk által fogunk élni, de élni fogunk akkor is. Az élet az megmarad, de ott már nincs szükség hitre, mert közvetlenül színről-színre látunk, és már nem hitben ragadjuk meg azt, amit Isten adni akar nekünk, hanem a vele való közösségben kapjuk. Már nem lesz szükség hitre, mert látásban fogunk járni.

Viszont addig, amíg ez meg nem történik, folyamatosan „az igaz az ő hite által él”. Tehát az igaz nemcsak elkezdi az életet, hanem folyamatosan hite által él.

Mondok egy igét, és akkor látjátok, mire gondolok.

A Galata levélben írja Pál apostol. Megszólítja a galatákat, nem úgy, hogy kedves testvérek, hanem úgy: ó, bolond galaták! Balgatag galáciabeliek!

És mit ír Pál apostol? Amit lélekben kezdtetek, testben fejeznétek be? Azért, mert a galaták hitben elkezdtek valamit, de nem akarták folytatni.

Vagy Démás, aki elhagyta Pál apostolt, mert a jelenlegi világ által akart élni. Mert nem tudta elvágni azt a köldökzsínórt, amely odakötötte a világhoz. Azt gondolta, hogy lehet hit által is élni, mert lehet a világ által is boldognak lenni.

Amit lélekben kezdtetek... Ó hány ember életében szakadt így meg ez a folyamatosság! Elkezdett valamit, de nem volt folyamatosság. Nem hit által élt, hanem a test által, a vágyai által, mert azt mondta: úgy is lehet élni. Pedig az az élet nem élet.

Mit jelent ez a szó: *által*? Azt, hogy egész földi életünkben Krisztus maga az élet nekünk, és a Krisztusban való életet kell gyakorolnunk.

Mit jelent ez a szó: *által*? Összeköttetést is. Mintha azt mondanánk — megint egy hasonlattal —, hogy a csapból a víz a slag által jut el a növényekhez. Hiába van egy jó csap, hiába van egy kút, amelyből jön a víz, azt valahogy el kell vinni a növényhez, a növény tövéhez. És erre milyen alkalmas eszköz a slag, a locsolótömlő... És milyen fontos, hogy megfelelő hosszúságú legyen, odáig érjen. Mert a kútból a víz a slag által jut el a növényekhez.

Mi köt össze, mi köti össze a hitet az étellel? Ez a szó: *á l t a l*. Ez az összeköttetés, hogy eljusson oda a víz, ahova kell. Hogy az életfeltételek eljussanak, a mi hétköznapijainkhoz, a döntéseinkhez. Hogy Isten igéje célba érjen.

Aztán mit jelent ez a szó tovább, ha vizsgáljuk: *által*? Jelent jövőt is. Mert ezt az igét úgy is lehet fordítani, és többen fordítják úgy, hite által fog élni. Ezért ez a szó a jövőt, a tartósságot is jelenti. Vagyis azt jelenti: ez az élet fennmarad, ez az élet megmarad. Nem szűnik meg akkor sem, ha a hit megszűnik. Ez az élet nem szűnik meg akkor sem, hanem a hívő embernek ebben van a jövője: hite által. Hite által fog élni.

Jelent ez a nagyon kis szó kizárólagosságot is. Jelent egy olyan kizárólagosságot, amelyre azt mondjuk: ha ez a kis szó személy lenne, és élne, akkor valahogy így mondaná nekünk: semmit nem vagyok hajlandó összekötni az étellel, csak a te hitedet. Semmit nem vagyok hajlandó összekötni Krisztussal, csak a te hitedet. Nem akarom összekötni a buzgalmat az étellel, mert nem lehet összekötni. Nem illik össze, nem lehet párba hozni.

Egyik énekünkben énekeljük: „Buzgóságom égne bár, s folya könnyem, mint az ár, elégtételt az nem ad, csak te válthatsz meg magad.” Mert az életet nem lehet összekötni a buzgósággal.

Pál apostol írja: bizonyos emberekben vallásos buzgóság van, de nem ismeret szerint. Vallásos buzgóság van bennük, egy tárgyilagos buzgóság, de nem az a szívbéli bizalom, amellyel az Isten gyermeke Istenhez odahajtja a szívét, a fejét, a fülét és az akaratát. Hanem az a vallásos buzgóság, ha megteszünk valamit, akkor el fogunk érni valamit. Ha megcselekszünk valamit, akkor az beszámíttatik nekünk — pedig az Úr Jézus megmondta: ha mindent megcselekedtetek is, még akkor is

csak haszontalan szolgák vagytok. Mert, ha mindent megtesztek, az nem beszámítatik nektek, az nem érdemszerző. Ez a szó: által, semmit nem hajlandó összekötni az étellel, csak a te hitedet.

Ezért olyan fontos, hogy van-e neked élő hited a Krisztusban? Mert máshogy nincs élet sem. Ezt fedezték fel a reformátorok. Igen, semmit nem köt össze. Nem a pénztárcámat köti össze az étellel ez a szó. Nem a buzgalmamat vagy az odaszánásomat, vagy a jóindulatomat, vagy az egyház iránti elkötelezettségemet köti össze az étellel, hanem az én hitemet. Azt a hitet, amit ajándékba kaptam az Istentől, amellyel megragadhatom a Krisztust, amellyel felvehetem az Ő ajándékait, és átvehetem az Ő ajándékait, és amin keresztül, által én meg neki adhatom a bűneimet, a vétkeimet, a mulasztásaimat, a hitványságaimat.

Ó, milyen nagy, milyen csodálatos dolog ez a kizárólagosság, mert azt akarja mondani, hogy nem a reménységedet, nem a hűségedet kötöm össze az étellel, hanem a hitedet. Mert ezekben élhetsz: odaszánásban, hűségben, reménységben élhetsz, de nem ezek által élünk. Sőt a hívő embernek ezekben kell élnie. De (értjük?) nem ez által fog élni. Nem ez által veszi fel a táplálékot, a tápanyagot, az életnek vizét az Úrtól.

Igen, nem a szereteted, türelmed, hűséged gyümölcse a hit, hanem fordítva: a te hited gyümölcse az, amit az előbb elmondtam. És aki hit által él, annak tulajdonképpen ez a szó: által, ez reménység is. Mert aki hit által él, az eleshet, de fel fog kelni. Aki hit által él, az tulajdonképpen elbukhat, vétkezhet. — ahogy János apostol olyan szépen odatárja az akkori hívők elé, hogy szeretteim ne vétkezzetek, mert ez lenne a kívánatos. De mivel János apostol nem naiv, hogy a hívők nem fognak vétkezni, rögtön, a következő versben azt mondja: És ha valaki vétkezik, van szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus.

Mert a hit *által* ezt is jelenti. Nemcsak egyirányúságot jelent ez, hogy az Istentől felém jövő ajándékot veszem át, hanem ez kétirányú mozgás. Ez nem egyirányú utca, ahol csak egy irányban lehet haladni, itt kétirányú forgalom van, mert tőlem pedig az Úr felé, az élet fejedelme felé mennek azok a dolgok, amelyeket kért tőlem. A vele való kapcsolatnak az áldásai ezek.

Végül ez a szó jelent bizonyosságot is. Hit által él... Ez azt jelenti, hogy ha valaki megvizsgálja magát: van-e neked élő hited? Akkor azt mondhatja, ha neki élő hite van: akkor élek. Akkor életem van a Krisztusban. Milyen drága bizonyosság ez! Akkor nekem van életem is a Krisztusban.

Karácsony Sándor mondta valamikor a 30-as években egy konferencián: ha valakiről úgy látszik, meghalt, de ha a kisujja megmozdul, akkor már nem halott. Akkor már él. És milyen drága bizonyosság ez! Ha valakinek van hite, ha azt mondod: a te hited oly kicsiny, mint a mustármag, ha Jézus azt mondaná ma neked, hogy kicsinyhitű, miért kételkedsz? Akkor tudod: ha a kisujjam megmozdul, ha nekem ilyen parányi hitem van az én Megváltómban, Jézusban a bűnbocsánat felől, az örökélet felől, az Ő ajándékai felől, akkor én igenis élek! Nekem életem van! És megigazított ember vagyok az evangélium szerint, az evangélium szemüvegén keresztül. Nem a törvény szerint. A törvény szerint elveszett ember vagyok.

Habakuk, aki ott van az Ószövetségben, a törvény időszakában, Krisztus tetőtöltése előtt, felragyogtatja nekünk az igét: „az igaz az ő hite által fog élni.”

Legyen azért kedves nekünk ez a szó, amelyet ma hallottunk: *által*, mert az igaz ember honnan ismerhető fel? Onnan, hogy hite van? Nem! Onnan, hogy hite által él. Onnan ismerhető fel az igaz ember. Mert mondhatja valaki nekem, nekünk, hogy van nekem hitem, – jaj, de sokszor halljuk: én is hiszek! – aztán jön a szöveg: még jobban, mint aki ott ül a templomban mindig. Igaz, én nem megyek, nem járok, engem nem érdekel se gyülekezet, se templom, se egyház... De nekem van hitem. Innen lehet megismerni, hogy az igaz ember a hite által él: Nem én döntöm el, hogyan élek, mi az élet. Nem én szabályozom, mit tartok hitnek, hitéletnek, hanem Isten leszabályozta.

Onnan látszik, hogy él. Onnan látszik, hogy ép a gyökér, hogy van hit, van életjel, van lombos fa és nemcsak levél van rajta, hanem gyümölcs is, ahogy Jakab apostol, amikor azt mondja: Mutasd meg nekem a te hitedet, de onnan, hogy milyenek a gyümölcsleid. Hogy mennyire veszi fel a fa a táplálékot. Milyen dús az a táplálék, az onnan derül ki: milyen a lombja, milyen a gyümölcse. Ha az szép és jó, és nagy, ízletes, akkor azt mondjuk: igen, ez a föld jó, ez a táplálék jó. Az igaz pedig az ő hite által él.

Így kellett a reformáció korában kihajítani és kidobni mindent, ami által nem él az ember. Ami által nem lehet élet. Így kell ma is nekünk is kidobni, kihajítani és eldobni mindent, ami által nem élünk. Ami nem ad életet, nem ad nyugalmat, ami nem ad bizalmat az Úr felé.

Magasztaljuk és áldjuk a mi Urunkat, hogy minden tőle van, még az a hit is, amely által felvehetjük és átvehetjük az Ő ajándékait, felvehetjük a táplálékot.

Ne felejtjük el: folyamatosság, ne felejtjük el: állandóság, ne felejtjük el: jövőt jelentő ez a szó: által. Hite által él. Adjon Isten nekünk ilyen hit által való életet!

Imádkozzunk!

Urunk, hálaadással köszönjük, hogy gondoskodtál arról, hogy életünk legyen. Sőt még arról is, hogy bővüljünk.

Köszönjük, hogy csak hit által lehet elvenni, megragadni ajándékaidat. Ha mást hirdetett valamikor az egyház, ha ma máshogy gondolja, kérünk, bocsásd meg, vigyél vissza újból a tiszta forráshoz, az élő igéhez.

Ma is hadd gyönyörködjünk abban, hogy milyen fontos az élő hit, milyen fontos az igaz hit, mert csak az képes arra, hogy felvegye, átvegye a te elkészített drága ajándékaidat.

Ezért kérünk, adj igaz hitet a te szent Fiadban nekünk. Ha mustármagnyi a hitünk, akkor mi is azt kérjük, mint a tanítványok: növeld a hitünket, hogy minél nagyobb gyökérral tudjuk megragadni, átvenni, felszívni azokat a tápanyagokat, amikre szükségünk van a hétköznapjainkban, a munkánkban, a gyermeknevelésben, a házasságunkban, a döntéseinkben, a szolgálatban, az imádkozásban, az ige tanulmányozásában.

Köszönjük, Urunk, hogy minden feltétel adott, hogy gyümölcsöt teremjünk, és minden feltétel adott, hogy *több gyümölcsöt* teremjünk.

Kérünk, fogadd hálánkat, hogy összeköti ez a kicsi szó a hitet és az életet. Amit összekötöttél, azt mi nem választhatjuk szét. Ezért tudjuk: nem lehet máshogy élni, csak hit által.

HITE ÁLTAL ÉL

Kérünk, ezt a hitet tartsd meg bennünk, és kérünk, hogy ez a hit hadd tündököljön a hétköznapiakban is, nemcsak itt a templomban, sőt elsősorban nem itt a templomban, hanem amikor innen kimegyünk, hazamegyünk, emberekkel beszélünk, amikor keressük, mi a terved a hétköznapiakban is velünk. Köszönjük, hogy hit által van élet.

Könyörülj meg rajtunk, Urunk, nekünk is hadd ragyogjon ez az ige. Kérünk, áldd meg imádságainkat, amit most csendben mondunk el. Hallgasd meg, kérünk, azokat is, és legyen meg a te akaratod mindenben.

Ámen.

Énekeljük a 426. éneket.

m *Walesi népdalkantata.*

Már ke-resz-tem váll-ra vet-tem
Min-de-nem vagy, ár-va let-tem,
S ér-ted min-dent el-ha-gyok.
Hon-ja-vesz-tett szív va-gyok.
Vá-gyat, célt a mult-nak ad-tam,
Nincs már ben-nem vak re-mény,
Mé-gis gaz-dag úr ma-rad-tam:
Is-ten és a menny e-nyém.

2. Ember bánthat és zavarhat: Szíved áldott menedék; Sorsom próbál és sanyar-gat: édes csenddel vár az ég. Nincsen bűm, mely könnyet adjon, Míg szerelmed van velem, Nincs öröm, mely elragadjon, Hogyha nem benned lelem.

3. Lelkem, teljes üdv a részed, Hagyd a bűt s a gondot el; Légy vidám, ha meg-megérzed: Tenni kell még s túrni kell. Gondold el: ki Lelke éltet, Milyen Atya mosolya; Megváltód meghalt térted: Mit bánkódnál, menny-fia?

4. Kegyelemből dicsőségbe Szállj, hited majd szárnyat ad, S az örök menny fény-körébe Bévezet majd szent Urad. Véget ér itt küldetésed, Elszáll vándoréleted, üdvösséggé lesz reményed, égi látássá hited.